LUMEA COPIILOR

(Daniela Caraman Fotea, 1 iunie 2009)

Cea mai tânără formație a Radio-ului are... 64 de ani! Se poate spune că sărbătorim azi, pe 1 iunie – ziua tuturor componenților ei. Mă refer, la Corul de copii Radio, ctitorit în 1945 de Ion Vanica la sugestia remarcabilului muzician Dumitru D. Botez, dirijor, compozitor, profesor, în epocă director muzical al Radio-ului. În doar trei ani se alcătuia repertoriul adecvat vârstei interpreților, se câștiga culoarea specifică a muzicii corale; peste timp, până astăzi, generații au fredonat, își reamintesc încă, marele hit Nea Alecu de Nelu Ionescu, cântat în toate limbile de circulație internațională. Inclusiv la Berlin unde s-a consemnat debutul internațional al formației în 1951. Ion Vanica l-a avut alături pe Alexandru Șumski, pianist al formațiilor radio, astăzi dirijor, profesor cu renume în universități germane.

Au început exact 12 copii, într-un cămin de pe Calea Șerban Vodă; în anii ’57 erau 100, în '60 – 200! Între 7 și 14 ani. Astăzi sunt 56. Dintotdeauna intrarea în formație a fost un miraj, mai ales pentru părinți: era vorba de dobândirea unui loc elitist în ambianța culturii prioritar angajate – pînă în ’89, după, o oază printre discoteci.

Selecțiile – petrecute la început în Sala Dalles aduceau în concurență și 1200 de copii!

Cine știe care ar fi fost evoluția carierelor unor muzicieni cu lauri care au început să descifreze tainele muzicii, disciplina muzicală în formație? Să amintesc doar de Ileana Cotrubaș – steaua colecției, dacă pot spune așa, intrată în cor de la 9 ani, dar și de Silvia Voinea, care consideră corul drept grădinița muzicală a copilăriei sale. Apoi Cornelia Angelescu, Irina Bora Iordăchescu, Maria Hurduc, Voicu Enăchescu... frații Crăsnaru ai căror părinți au fost membri fondatori ai corului mare. Alți frați, cei doi Vanica, ramura tânără a familiei au stat alături de pupitrul dirijoral, de la cea mai fragedă vîrstă: Romeo, de la doi ani... Astăzi îl cunoaștem drept un hăruit compozitor, autor de evergreen-uri, redactor de excelență, știrist în instituție și Mihai Vanica – violonist, compozitor, îndrumător de talente muzicale. Prin cor au trecut și Marin Traian – teleastul, Petre Geambașu – dirijor, compozitor, Tudor Heica, interpret de folclor, Ștefan Bănică senior, Mihai Roman... și cîți alții.

Munca lui Ion Vanica poate fi considerată un apostolat. O muncă de Sisif, care începea mereu din cauza „îmbătrânirii” copiilor. În fiecare duminică dimineața, transmisia Radio era un reper obligatoriu. Ion Vanica era un artist sever, direct în relaționări, temperamental, de o muzicalitate extraordinară, compozitor, iubitor – cum altfel? de miniaturi. Nu a făcut, o spun toți cei care i-au stat în preajmă, nici o nedreptate. Pedeapsa pentru mititeii neastâmpărați? Foarte originală: interdicția de a participa la repetiții. Pe atunci... cumplită! Astăzi, de neînțeles... Ion Vanica punea mare preț pe „higiena spirituală” a copiilor. A fost de altfel înlăturat din instituție în 1968, din cauza unui bis de concert: era Ave Maria. Vor trece 10 ani pînă la revenirea sa. L-a înlocuit, **Elena Vicică**, prezentă lângă maestru încă din 1952. O vreme, au dirijat Theodor Carțiș, Nicolae Vicleanu apoi Eugenia Văcărescu Necula, Voicu Popescu, fiind mentorul actual al formației. (va urma).